

Fiscalizare ieri și azi – aceleași greșeli – aceiași oameni

Cât timp am fost membru al Senatului României și apoi membru al Guvernului nu m-am implicat, niciodată, în elaborarea niciunei norme juridice fiscale ori de procedură fiscală. Mai mult, în toți acei ani, nici măcar nu am sugerat vreodată o posibilă soluție legislativă de principiu sau cu privire la o chestiune particulară.

De ce nu am făcut acest lucru, având în vedere că unii dintre cei care se consideră pe ei înșiși ca fiind fiscaliști și ajunși, pentru o foarte scurtă perioadă de timp, în funcții executive neimportante, au încercat, chiar cu agresivitate, să-și impună propria viziune în legislația fiscală națională?

Din respect pentru domeniul juridic în general și pentru materia dreptului fiscal în special, materie pe care o predau la Facultatea de Drept a Universității București de aproape 25 de ani, înțelegând că nu poți fi legiuitor și practician în același timp. Nu poți să și edictezi norma, iar apoi să propui interpretări ale aceleiași norme și s-o și aplici. Nu poți să participi la fenomenul legislativ într-un anumit domeniu, încercând să-ți impui o concepție foarte clară pe care o ai despre un anumit lucru, deși ulterior vei aplica norma propusă tot de tine.

Un exemplu: sunt adeptul impozitării progresive. Argumentat. O țară care are nevoie de dezvoltare economică și cu un nivel de sărăcie care ne plasează pe penultimul loc în Europa nu se va putea dezvolta în sistemul cotei unice. Niciodată. Este elementar. Cu toate acestea, toată societatea românească este de părere că avantajele cotei unice sunt evidente. Personal mi se pare, la fel de evident, greșit. Dar nu acesta este

subiectul. Încercam să explic, apelând la forța unui exemplu foarte simplu, de ce m-am abținut, în mod absolut, să particip la reglementarea în materie fiscală.

Pe de altă parte, ca avocat și cadru didactic în domeniul dreptului fiscal, chestiunile care mă preocupă în mod special în această materie sunt două:

- neafectarea dreptului de proprietate al contribuabilului prin impozitare;
- drepturile și garanțiile procesuale ale contribuabilului în confruntarea sa cu fiscul.

În prezentul editorial aș vrea să fac câteva considerații în legătură cu primul aspect, al neafectării dreptului de proprietate. În legătură cu al doilea, dacă prezenta publicație va găsi de cuviință și va fi interesată de cele susținute de mine poate, în viitor, îmi va da șansa să mă exprim, într-un alt editorial, și cu privire la a doua chestiune, a drepturilor și garanțiilor procesuale ale contribuabilului.

Nu este cadrul aici să fac referire la doctrină sau jurisprudență sau să realizez o argumentație cu aparat critic specific unui studiu de specialitate. Este însă locul să povestesc unele întâmplări, pe alocuri hazlii, și să fac unele observații, cu speranța că decidenții legislativi, în înțelepciunea lor, se vor apleca și asupra acestor chestiuni.

Anul 2010. Sesiune la Senatul României. Ulterior alegerilor prezidențiale din 2009, în dorința de a da o majoritate parlamentară unui Guvern (condus la vremea respectivă de domnul Emil Boc) agreat de către Președintele României, în Parlament a apărut, ca urmare a unui fenomen blamat de toată lumea, respectiv traseismul politic, o nouă formațiune: Uniunea Națională pentru Progresul României.

Problema nu era că această formațiune decidea la nivel parlamentar și guvernamental profitând de un număr de

parlamentari fără de care Guvernul nu putea supraviețui, problema era că această formațiune se ocupa și de „binele” românilor. Să nu fiu înțeles greșit. Nu am nicio îndoială cu privire la bunele intenții ale acestei formațiuni...școala le lipsea...și mă refer la școala în sensul propriu al cuvântului, pentru că „școala vieții” o aveau în mod evident.

Declarându-și scopul politic al apariției și existenței ca fiind propășirea poporului român și **continua sa ridicare** nu doar pe scara moralității, dar și a bunăstării, UNPR ne propune în toamna anului 2010, nici mai mult nici mai puțin, decât impozitarea anuală cu 1% a „marilor averi”. Proiectul, evident populist, dar de un populism caragialesc, blochează temporar capacitatea de reacție a parlamentarilor, care nu știau dacă e bine să se opună unei idei care propunea ca cei bogați să dea din averea lor pentru a contribui la avuția națională și mai ales pentru a reechilibra bugetul național.

Pe scurt, proiectul trece flueirând prin comisiile de specialitate ale Senatului României și ajunge în plen cu rapiditatea fulgerului, profitând de lipsa de reacție a parlamentarilor, dar și de comoditatea acestora care, gândindu-se că Senatul nu este camera decizională în materie fiscală, ar fi urmat ca deputații să se descurce finalmente cu această propunere și să și răspundă public de ce sunt de acord sau de ce se opun.

În fața acestui proiect am rămas consternat. Toată pregătirea mea juridică de mulți ani, evident inutilă în focul luptelor politice și al discuțiilor exclusiv în oportunitate și mai puțin în legalitate, îmi creaa insomnii. Oare cum era posibil ca în camera superioară a Parlamentului României cineva să propună o formă de impozitare care avea ca efect exproprierea contribuabilului? Parcă scria în Constituție că exproprierea nu este posibilă decât pentru cauză de utilitate publică și cu despăgubire. Eu reținusem, deja nu mai știam dacă în mod greșit sau nu, că impozitarea nu poate afecta substanța bunului impozitat. Mai citisem prin jurisprudența CEDO că un

impozit pentru a cărui achitare contribuabilul folosește resurse financiare din alte surse decât cele care fac obiectul impunerii are cel puțin o problemă cu asietă, dacă nu cu legalitatea propriu-zis.

Ce să mai spun de faptul că, în plenul Senatului, un coleg de la UNPR a venit și cu niște cifre, susținând că aplicarea impozitului de 1% asupra „marilor averi” va duce la reechilibrarea bugetului și acoperirea deficitului de încasări. Ne aflăm în plin ridicol. Nu știam cum să explic unei săli paralizate de teama de a fi împotriva unei idei ce părea salvatoare și care ar fi întrunit „sufragiul” popular, care punea semnul egalității între bogăție și furt, că o asemenea propunere nu ar fi întrunit nici criteriile de impozitare medievale din Imperiul Otoman.

Nimeni nu avea o definiție a „marilor averi”. Nimeni nu explica cum se va face evaluarea acestora. Nimeni nu punea în discuție faptul că impozitul propus era un impozit de natura impozitului pe avere, cu precizarea că existau două forme ale acestui impozit (impozitul pe sporul de avere, pe care-l întâlnim în special în Europa, și impozitul pe succesiuni, pe care-l întâlnim în special în America de Nord). Nimeni nu își punea problema că impozitul era discriminatoriu și că nicio definiție, indiferent de pragul valoric, nu ar fi întrunit niciodată exigențele constituționale. Nimeni nu-și punea problema că, în fapt, aplicând un impozit asupra substanței averii, în fapt îi expropriem propriu-zis pe viitorii contribuabili etc.

În interpretarea inițiatorilor, „marile averi” erau cele imobiliare, întrucât evident, într-o gândire politică îngustă, ceea ce deranjează cel mai tare este vila vecinului: nimeni nu punea în discuție câștigurile de capital, de exemplu. Nimeni nu se gândea că imobilele făceau deja obiectul impozitării la nivel local și nimeni nu explica dacă exista vreo diferență cu privire la așezarea impozitelor locale și a noului impozit. Ideea de bază era haiducească: să luăm de la bogați și să

compensăm pierderile bugetare cu ceea ce nu putem lua de la toți, pentru că sunt săraci. Mai era puțin și inventam modelul politic al juntei militare alese democratic pe valul de simpatie populară, sub condiția ca junta să-i nenorocească pe toți cei care nu merg cu tramvaiul.

Dându-mi seama că e nevoie și de puțin umor în această situație, am intrat în logica inițiatorului și, având în minte principiul *reductio ad absurdum*, am cerut cuvântul la dezbaterile în plen anunțând că invoc un articol din Regulamentul Senatului care îți dă posibilitatea, în situații excepționale, când reglementarea legală este de mare interes, de exemplu, să propui amendamente direct în Plen (în mod normal, conform procedurii parlamentare, amendamentele se propun în comisiile de specialitate, iar dacă amendamentul propus este respins, regulamentul dă posibilitatea inițiatorului amendamentului respins să-l susțină din nou în Plen).

Când am anunțat că vreau să propun un amendament la actul normativ care urma să rezolve problema deficitului bugetar al României, am fost „primit” ca și cum, în Adunarea de la București care l-a ales pe Cuza și a făcut Unirea Principatelor, l-aș fi susținut pe Vogoride.

Când vrei să demonstrezi ridicolul unei situații, trebuie să o tratezi cu toată seriozitatea posibilă. Iar propunerea trebuie să fie suficient de gogonată (dar spusă cu un aer serios, evident), încât să-i poți face pe oameni să înțeleagă cât de absurdă este propunerea pe care tocmai se pregătesc să o susțină. Ca atare, amendamentul propus de mine a fost următorul: am spus că, dacă impozitând cu 1% „marile averi” rezolvăm problema deficitului bugetar, în această situație eu propun ca impozitul să fie 2% și în acest fel să intrăm pe excedent bugetar și să facem rost și de bani pentru infrastructură.

Iar dacă ideea impozitării cu 1% anual, asupra substanței

averii unei persoane, nu sună nimănui ca având o problemă cel puțin de constituționalitate, atunci am propus să impozităm cu 10% marile averi, ca să devenim creditori ai Uniunii Europene și, în acest fel, să scăpăm și de „coșmarul administrativ” al fondurilor europene. Iar dacă aplicăm 10%, nu doar că rezolvăm toate problemele, dar în câțiva ani scăpăm de toate marile averi și aveam din nou condițiile propice de trecere la comunism, de data aceasta chiar într-o formă mai apropiată de teoria marxistă de bază și fără tancuri sovietice pe fundal.

Nu știu și nici nu cred că am fost singurul a cărui contribuție a determinat, până la urmă, să nu se voteze o asemenea inițiativă legislativă, cert este că ea nu s-a votat. Totuși, inițiatorii acesteia nu pare să fi înțeles prea mult, având în vedere că în programul politic al UNPR, până la alegerile din 2016, veți regăsi acest punct: introducerea impozitării marilor averi.

Ceea ce mi se pare însă și mai grav este că ideea și modelul fiscal al impozitării „marilor averi” a născut în reglementarea fiscală actuală, *de lege lata* ca să folosim un termen consacrat, un „pui” la fel de neconstituțional, care încalcă dreptul de proprietate și jurisprudență CEDO la fel de mult și care se bucură de aceeași cantitate de lipsă de logică ca și precedentă încercare: impozitul asupra imobilelor cu destinație nerezidențială.

Până la această ilustră idee a creării a două categorii de imobile din punct de vedere fiscal, adică imobile în care oamenii dorm (rezidențiale) și imobile în care oamenii dezvoltă diverse activități cu caracter economic (nerezidențiale), contribuabilul român plătea impozitul pe clădire și punct. În reglementarea actuală, dacă proprietarul unei clădiri închiriaza imobilul către o firmă, va plăti impozitul pentru clădirile cu destinație nerezidențială. Oare de ce? Dacă se desfășoară activitate economică imobilul ocupă mai mult spațiu, ia lumina vecinilor mai mult decât dacă este rezidențial? Evident, nu există nicio rațiune economică sau

fiscală pentru o asemenea distincție.

Nemaivorbind că impozitul este discriminatoriu în raport cu proprietarii deținători de imobile care se închiriază. În structura actuală de impozitare, un proprietar care închiriază un imobil pentru uzul unei familii poate lua o chirie de două sau trei ori mai mare decât un proprietar care închiriază un imobil pentru o activitate economică. Dar primul va plăti impozit pe imobilele cu destinație rezidențială, evident de câteva ori mai mic decât impozitul pe clădirile cu destinație nerezidențială.

Reglementarea legală prevede că, dacă proprietarul are înregistrat la fisc un contract de închiriere a imobilului la data de 31 decembrie a anului precedent, va datora pentru întregul an următor impozitul pe clădirile cu destinație nerezidențială, fără a lua în considerare că locațiunea poate înceta, de exemplu, la 15 ianuarie și imobilul să nu se mai închirieze deloc. De unde să ia proprietarul fondurile pentru achitarea impozitului pentru imobilele cu destinație nerezidențială? Din alte venituri evident. Și dacă nu are alte venituri, ce face fiscul? Scoate la licitație imobilul? Adică ajungem în situația în care contribuabilul de bună-credință, care nu poate plăti impozitul din cauze obiective, ajunge să fie deposedat de bunul ce face obiectul impozitării? O fi constituțională o asemenea situație? O respecta deciziile CEDO?

Ca să avem o idee vagă, plecați de la ipoteza că avem un imobil cu destinație de birouri cu valoare de impunere de 14.000.000 euro. Calculați și vedeți cât este impozitul și pe urmă să ne gândim de unde îl plătești, dacă respectăm condiția legală a faptului că este închiriat la 31 decembrie anul anterior, dar contractul expiră la 15 ianuarie, proprietarul urmând să plătească impozit pentru imobil nerezidențial pe tot anul, fără a încasa nici măcar venit din chirie. Și dacă este închiriat, în mod evident, vei plăti din chiria încasată. Pentru mine, este evident că aici s-a găsit o metoda simplă,

dar neconstituțională și nelegală finalmente, de a crește masiv cota unică. Sau poate greșesc eu...

Legiuitorul prevede că, la fiecare doi ani, cei care dețin imobile cu destinație nerezidențială, trebuie să facă raport de evaluare a acestora, pentru ca fiscul să poată stabili baza la care se raportează impozitarea. O asemenea cerință nu ar fi posibilă, într-o opinie personală, decât dacă cineva are interese economice (de natura conflictului de interese) în zona activității evaluatorilor, cărora li se dă de lucru fără să fie nevoie. În orice ipoteză, ideea că valoarea unui imobil fluctuează semnificativ o dată la doi ani – și o face atât de semnificativ încât să determine o creștere a bazei de impunere atât de importantă încât fiscul să fie păgubit în absența unei actualizări – este evident aberantă.

Dar această reglementare a impozitului pe imobilele cu destinație nerezidențială are ca efect evident exproprierea parțială sau totală, într-un anumit termen, a proprietarului. Aplicarea unui procent anual atât de mare din valoarea intrinsecă a unui imobil este o formă directă de expropriere.

Care este diferența între impozitarea UNPR-istă și umoristică de altfel a „marilor averi” care erau compuse din clădiri și terenuri în inițiativa din 2010 și distincția inventată în noul Cod fiscal la capitolul impozitării imobilelor cu destinație nerezidențială? Evident, niciuna.

Pentru aplicarea acestui impozit s-a obosit legiuitorul primar sau secundar să definească „activitatea economică”? Un ONG care închiriaza un imobil are activitate economică? O gradiniță sau o școală care închiriaza un imobil are activitate economică? Evident, nu. Vă întrebați cum consideră fiscul imobilele închiriate pentru desfășurarea unor asemenea activități? Le consideră ca fiind imobile cu destinație nerezidențială (le consideră așa, pentru că așa vor ei...și n-ai decât să-i dai în judecată etc.), deși reglementarea legală este clară.

Ordonanță a Guvernului nr. 30/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial nr. 708 din 31 august 2017

Vă rugăm să consultați Buletinul Juridic nr. 6/septembrie 2017 pentru mai multe detalii.

Plata defalcată a TVA

Ordonanță a Guvernului nr. 23/2017 privind plata defalcată a TVA, publicată în Monitorul Oficial nr. 706 din 31 august 2017

Vă rugăm să consultați Buletinul Fiscal nr. 23/august 2017 pentru mai multe detalii.

Depunere electronică obligatorie a anumitor declarații fiscale

Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.326/2 august 2017 privind declarațiile fiscale care se transmit prin mijloace electronice sau prin sisteme electronice de transmitere la distanță, publicat în Monitorul Oficial nr. 649 din 8 august 2017

Vă rugăm să consultați Buletinul Fiscal nr. 20/august 2017 pentru mai multe detalii.

Diverse

Concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copilului

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/7 august 2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2016 privind concediul și indemnizația lunară de creștere a copilului. Începând cu septembrie 2017, valoarea indemnizației lunare de creștere a copilului a fi plătită din Bugetul de Stat persoanelor fizice îndreptățite va fi plafonată la suma de 8.500 RON.

Protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/7 august 2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap publicată în Monitorul Oficial nr. 648 din 7 august 2017

Vă rugăm să consultați Buletinul Fiscal nr. 21/August 2017 pentru mai multe detalii.

Proceduri privind transferul dreptului de proprietate imobiliară din patrimoniul personal și accesoriilor aferente acestuia înapoi către creditor ("darea în plată")

Ordinul Președintelui ANAF nr. 2.399/22 August 2017 pentru aprobarea Procedurii privind depunerea și soluționarea cererii pentru aplicarea dispozițiilor art. 111 alin. (2), lit. e) din Legea nr. 227/2015 în cazul în care darea în plată se face pe cale judecătorească, a Procedurii pentru anularea și restituirea impozitului pe venit din transferul dreptului de proprietate imobiliară din patrimoniul personal și accesoriilor aferente acestuia, precum și modelul și conținutul unor formulare, publicat în Monitorul Oficial nr. 681 din 22 august 2017

Printre alte informații metodologice, Ordinul menționează faptul că pentru a beneficia de exceptarea de la impozitul pe venit, aplicabilă doar pentru prima cerere de dare în plată, în situația în care aceasta se face pe cale judecătorească, contribuabilul trebuie să depună o cerere oficială la organul fiscal central competent în 90 de zile de la data comunicării hotărârii judecătorești.

Totodată, o cerere oficială trebuie depusă de către contribuabil la organul fiscal central competent și pentru a beneficia de anularea sau restituirea impozitului pe venit și a accesoriilor aferente.

Modelele cererilor sunt prevăzute în anexele Ordinului.

Actualizarea metodologiei care trebuie utilizată de

instituțiile publice pentru determinarea cotelor de venituri din activitățile agricole

Hotărârea Guvernului nr. 568/10 august 2017 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 330/2014 privind Metodologia de stabilire a normelor de venit utilizate la impunerea veniturilor din activități agricole, publicată în Monitorul Oficial nr. 662 din 10 august 2017

Se actualizează Metodologia utilizată de instituțiile publice pentru stabilirea normelor de venit utilizate la impunerea veniturilor obținute din activități agricole. Actul normativ a intrat în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial și va fi aplicat începând cu veniturile obținute în cursul anului 2018.

Scheme de ajutor de stat și de minimis

Hotărârea Guvernului nr. 532/27 iulie 2017 pentru modificarea și completarea anexelor nr. 1 și 2 la Hotărârea Guvernului nr. 864/2016 privind aprobarea schemei „Ajutor de minimis pentru asigurarea serviciilor silvice pentru fondul forestier proprietate privată a persoanelor juridice și fizice care desfășoară activități economice, dacă suprafața proprietății forestiere este mai mică sau egală cu 30 ha” și a Procedurii de acordare de la bugetul de stat a costurilor serviciilor silvice pentru fondul forestier proprietate privată a persoanelor juridice și fizice care nu desfășoară activități economice, dacă suprafața proprietății forestiere este mai mică sau egală cu 30 ha, publicată în Monitorul Oficial nr. 625 din 1 august 2017

Hotărârea de Guvern modifică și completează anexele 1 și 2 la Hotărârea Guvernului nr. 864/2016.

Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 263/27 iulie 2017 privind modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.727/2015 pentru aprobarea Procedurilor specifice de

implementare și control, precum și a formularisticii necesare aplicării schemei de ajutor de stat pentru reducerea accizei la motorina utilizată în agricultură, publicată în Monitorul Oficial nr. 627 din 2 august 2017

Ordinul modifică și completează anexa la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.727/2015 pentru aprobarea Procedurilor specifice de implementare și control, precum și a formularisticii necesare aplicării schemei de ajutor de stat pentru reducerea accizei la motorina utilizată în agricultură.

Ordin al ministrului pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenariat nr. 1.066/10 august 2017 privind aprobarea Procedurii de implementare a schemei de ajutor de minimis prevăzute în cadrul Programului național multianual de microindustrializare, publicat în Monitorul Oficial nr. 667 din 16 august 2017.

Ordinul aprobă procedura de implementare, prevăzută în anexa la Ordin.

Malta și Cipru sunt statele care au raportat cea mai mare creștere a numărului de turiști din Zona Euro

- Ponderea turismului în PIB-ul global a crescut la mai mult de 3% în 2016;
- State de la periferia Zonei Euro, precum Malta sau Cipru,

sunt în mod deosebit dependente de turism;

- Malta și Cipru au înregistrat creșteri cu două cifre ale sosirilor de turiști în luna iunie 2017;
- Asia este piața de turism cu cel mai rapid ritm de creștere la nivel global.

Un an foarte bun pentru sectorul turistic din Malta a dus industria turismului din această țară la o pondere de 13% la formarea PIB-ului, comparativ cu 5% în Spania și 2% în Italia, în vreme ce ponderea turismului în PIB-ul global a crescut la peste 3% anul trecut.

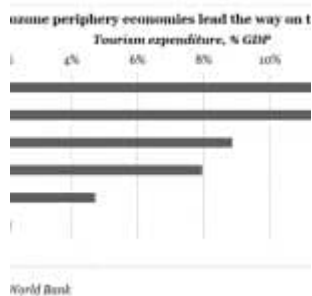
O nouă analiză a PwC Global Economy Watch arată importanța sectorului turistic pentru economiile de la periferia Zonei Euro, incluzând Malta și Cipru.

Andreea Mitirita În 2016, sectorul turistic a generat peste 109 milioane de locuri de muncă și venituri de 2.300 de miliarde de dolari la nivel global. Această valoare este similară cu cea a PIB-ului Indiei, potrivit datelor World Travel & Tourism Council (WTCC).

Atât Malta, cât și Cipru, au înregistrat o creștere cu două cifre a sosirilor turiștilor în luna iunie 2017 (cu 19% și respectiv 12%), comparativ cu perioada similară a anului trecut. Este de așteptat ca Cipru să înregistreze un număr record de turiști în acest an. Într-o manieră similară, Spania ar putea să înregistreze o creștere cu 12% a numărului de turiști, urmată de Portugalia și Grecia (cu 8% și respectiv 7%), luând în calcul că nu se va înregistra nicio problemă la partea de ofertă.

„În ciuda instabilității politice din multe zone ale lumii, sectorul turistic dă dovadă de rezistență – a depășit ritmul creșterii PIB pentru al șaselea an consecutiv. Pentru mulți dintre noi sezonul vacanțelor înseamnă în principal aeroporturi, hoteluri, zile însorite, dar trebuie perceput și

ca o componentă crucială a economiei, care generează venituri importante. Acest lucru este în mod deosebit valabil pentru câteva dintre economiile de la periferia Zonei Euro precum Grecia, Spania sau Cipru”, a declarat Florin Deaconescu, Partener de Audit, Liderul echipei de servicii pentru sectorul tehnologiei, media și divertisment și telecom, PwC România.

„Liniile aeriene low cost au alimentat această creștere puternică a numărului de turiști. Atât prețul petrolului, cât și costul forței de muncă s-au menținut la niveluri relativ scăzute în ultimii ani, ceea ce a generat profituri mai mari și creșterea capacității de transport pentru multe dintre companiile low cost” a adăugat Andreea Mitiriță, Director, Consultanță Fiscală, PwC România, membru al echipei de servicii pentru sectorul tehnologiei, media și divertisment și telecom, PwC România.

Cu toate acestea, în ciuda succesului unor destinații turistice precum Malta sau Cipru, datele arată că piața turistică din Zona Euro este relativ saturată, cea mai rapidă creștere la nivel global înregistrând-o piața asiatică.

EY anunță colaborarea cu YPO

din poziția de Strategic Learning Advisor

EY și YPO vor face schimb de idei și know-how relevant și vor accelera creșterea și inovarea în rândul comunităților și organizațiilor globale.

EY anunță colaborarea cu YPO, platforma globală care conectează peste 25.000 de directori executivi din companii cu venituri cumulate de peste 6 trilioane de USD, din 130 țări.

Firmele membre EY vor deveni consultanți strategici pentru zona de învățare pentru YPO la nivel global, ceea ce va da posibilitatea celor două organizații să beneficieze de conținutul și know-how-ul comun, să colaboreze în organizarea de evenimente și să împărtășească idei orientate către inovare.

Această colaborare va da posibilitatea companiei EY să își consolideze relațiile cu antreprenorii și executivii de business, ajutându-i să-și extindă propriile rețele, să se conecteze cu profesioniști din mediul de business internațional, să facă față provocărilor, să inoveze și să-și accelereze creșterea.

“YPO conectează unii dintre cei mai importanți directori și antreprenori din lume. EY înțelege puterea ecosistemelor și importanța acestora pentru antreprenorii care inovează și își asumă riscuri, ca suport în călătoria lor de afaceri. Această relație strategică va avea rolul de a conecta clienții EY cu membrii YPO și companiile acestora de la nivel global. De asemenea, ne va da posibilitatea să ajutăm și mai mult companiile să depășească provocările și să valorifice oportunitățile generate de fenomenele disruptive din piață și să-și accelereze creșterea,” a declarat **Annette Kimmitt, EY Global Growth Markets Leader.**

EY și YPO vor lansa o serie de dezbateri privind provocările și oportunitățile cu care se confruntă antreprenorii, directorii și cei care inovează permanent în afaceri. Membrii YPO vor avea posibilitatea să valorifice aceste cunoștințe și, alături de resursele și capacitățile EY, să le aplice în propriile afaceri și rețele.

Noi prevederi referitoare la structura codurilor IBAN aferente conturilor privind plata defalcată a TVA, deschise la unitățile Trezoreriei Statului

Ordinul nr. 2.379 / 7 septembrie 2017 pentru modificarea și completarea precizărilor privind structura codurilor IBAN aferente conturilor de cheltuieli și venituri bugetare, precum și conturilor de disponibilități deschise la unitățile Trezoreriei Statului, aprobate prin Ordinul Ministerului Finanțelor publice nr. 1.271 / 2004.

Ordinul prevede structura codurilor IBAN aferente conturilor deschise la Trezoreria Statului pentru plata defalcată a TVA, atât pentru persoanele impozabile cât și pentru instituțiile publice înregistrate în scopuri de TVA.

De asemenea, Ordinul menționează că în perioada 1 octombrie 2017 – 31 decembrie 2017, sumele de TVA plătite în conturile de venituri deschise la unitățile Trezoreriei de instituțiile

publice, pentru care a fost completat eronat codul IBAN al beneficiarului (nu are structura corectă), se redirejează către codurile IBAN corespunzătoare.

Prin excepție, nu se redirecționează ci trebuie returnate sumele plătite în baza unor ordine de plată care menționează un cod IBAN care nu corespunde unui cont de TVA deschis la respectiva unitate a Trezoreriei.

Lucrătorii vor fi nevoiți să se recalifice complet pentru a se adapta la impactul tehnologiei asupra pieței muncii

În ciuda automatizării, lucrătorii cred că abilitățile personale vor fi în continuare apreciate de angajatori.

Aproape trei sferturi (74%) dintre persoanele chestionate de PwC sunt pregătite să învețe noi abilități și cunoștințe sau să se recalifice pentru a-și menține șansele de angajare, văzând acest lucru ca pe o responsabilitate proprie, nu a angajatorilor.

Acestea sunt câteva dintre concluziile raportului PwC **“Workforce of the future: the competing forces shaping 2030”**, realizat pe baza unui sondaj la care au participat 10.000 de persoane din Marea Britanie, Germania, India și Statele Unite. Raportul arată schimbarea de paradigmă în ceea ce privește formarea forței de muncă și trecerea la un sistem bazat pe

învățare continuă în perioada angajării, pentru ca lucrătorii să poată ține pasul cu impactul tehnologiei asupra pieței muncii.

Raportul analizează patru scenarii posibile ale muncii în 2030, pentru a arăta cum factorii concurențiali, inclusiv automatizarea, conturează viitorul forței de muncă. Fiecare scenariu luat în calcul are consecințe profunde pentru piața muncii, care nu pot fi ignorate de guverne, organizații sau indivizi.

Majoritatea respondenților (65%) sunt de părere că tehnologia va îmbunătăți perspectivele de angajare, chiar dacă angajații din Statele Unite (73%) și India (88%) sunt mult mai încrezători în impactul benefic al tehnologiei în comparație cu cei din Marea Britanie (40%) și Germania (48%). În general, aproape trei sferturi dintre respondenți sunt de părere că tehnologia nu va fi capabilă să înlocuiască în întregime mintea umană (73%) și majoritatea (86%) spun că abilitățile umane vor fi întotdeauna căutate pe piața muncii.

“Realitatea de zi cu zi i-a învățat pe angajați că este important să continue să învețe pe întreg parcursul vieții profesionale. Potrivit raportului, 60% dintre respondenți sunt de părere că puțini oameni vor avea locuri de muncă stabile în viitor. Oamenii trec de la paradigma unei calificări inițiale suficiente pentru întreaga carieră, la cea a acumulării de noi cunoștințe și aptitudini odată la fiecare câțiva ani, corelat cu dezvoltarea unor abilități personale precum managementul riscului, leadership și inteligența emoțională”, a declarat **Ionuț Simion, Country Managing Partner, PwC România.**

În timp ce respondenții la sondaj sunt optimiști în legătură cu impactul tehnologiei, 37% dintre aceștia fiind chiar entuziasmați de viitoarea lume a muncii ca fiind una plină de posibilități, aceștia sunt îngrijorați că automatizarea va pune anumite locuri de muncă în pericol. Tot 37% dintre respondenți sunt de părere că automatizarea le pune locurile

de muncă în pericol, în creștere față de nivelul de 33% înregistrat în 2014. Peste 56% sunt de părere ca guvernele ar trebui să ia măsuri pentru a proteja locurile de muncă de impactul automatizării.

“Anxietatea privind viitorul ucide încrederea și dorința de a inova. Cu o treime dintre lucrători îngrijorați în legătură cu viitorul locurilor de muncă din cauza automatizării, angajatorii trebuie să poarte un dialog deschis cu angajații, pentru a-i informa din timp despre impactul tehnologiei asupra locurilor de muncă. Este nevoie de o schimbare fundamentală de abordare a modului în care lucrăm, iar organizațiile nu trebuie să subestimeze amplitudinea acestei transformări”, a adăugat **Oana Munteanu, Senior Manager, Liderul Echipei de Servicii de Consultanță pentru Resurse Umane, PwC România.**

Cele patru lumi posibile ale muncii în 2030

Raportul prezintă patru posibile scenarii pentru piața muncii în 2030, luând în calcul impactul mega-tendențelor globale, avansul inteligenței artificiale și al automatizării. Aceste scenarii propun diverse ipoteze despre modul în care forța de muncă se va adapta la aceste schimbări, precum și despre felul în care tehnologia va influența felul în care fiecare dintre aceste lumi funcționează.

“Raportul conturează patru scenarii ale muncii foarte diferite, fiecare implicând transformări fundamentale față de modul în care funcționează în prezent piața muncii. Deși nimeni nu poate ști cu certitudine cum va arăta lumea în 2030, este destul de probabil că o serie de aspecte ale acestor patru scenarii propuse de PwC vor fi puse în practică, într-o anumită măsură. Acele organizații și angajații care vor înțelege cât mai bine posibilele evoluții și implicațiile acestor transformări, și care se vor pregăti în perspectiva acestora, vor fi în măsură să facă trecerea cu succes la realitățile noii lumi a muncii”, a conchis **Ionuț Simion.**

Despre raport:

– Puteți descărca o copie a raportului la adresa de internet www.pwc.com/futureworkforce.

– PwC a comandat un sondaj la care au răspuns 10.000 de oameni din China, India, Germania, Marea Britanie și Statele Unite pentru a înțelege opiniile acestora despre modul în care va evolua piața muncii și cum le va afecta perspectivele de angajare.

– În jur de jumătate dintre respondenți (54%) sunt de părere că au toate abilitățile necesare pentru a-și continua cariera. Încrederea în propriile abilități este mai scăzută decât media globală în Marea Britanie (35%) și Germania (45%), și mai ridicată în SUA (60%), India (67%) și China (59%).

– Pentru a afla mai multe despre serviciile PwC de Consultanță de HR și organizare puteți vizita pagina www.pwc.com/people.

Tax Magazine nr. 08 august 2017

▪ Dan Șova

Fiscalizare ieri și azi – aceleași greșeli – aceiași oameni

Evoluții fiscale recente

▪ Ernst & Young

Principalele obligații fiscale ale lunii septembrie 2017

▪ Cosmin Flavius Costas

Modificări recente aduse Codului fiscal prin O.G. nr. 25/2017

- **Sorin Roman**
Tratamentul TVA al serviciilor de producție film
 - **Alina Necșulescu, Alina Bucatariu**
Operațiuni principale/complexe unice versus operațiuni independente
 - **Alexandru Darie Pop, Ciprian Dumitru Stoian**
Digitalizarea conformării și comunicării fiscale în România – o realitate?
 - **Irina Gherman**
Comportamente specifice ale creditorului fiscal în procedura insolvenței
 - **Septimiu Puț**
Despre un Scandic Distilleries intern. Notă apreciativă la Sentința civilă nr. 2948 din 23.05.2017 a Tribunalului Cluj
 - **Costel Istrate**
Despre evoluția regulilor contabile și fiscale românești privind contractele de leasing
 - **Jurisprudență fiscală națională**
Viorel Terzea – Sintează de jurisprudență fiscală națională comentată
 - **Jurisprudență fiscală a instanțelor europene**
Cosmin Flavius Costăș – Afacerea Posnania. Pledoarie pentru o interpretare corectă a regulilor TVA în cazul activităților neadiacente activității economice principale
-

Facilități – Split TVA

Începând cu 1 octombrie 2017, persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA pot opta pentru aplicarea regimului de plată defalcată a TVA în perioada 1 octombrie – 31 decembrie 2017. Notificarea se va face prin transmiterea

formularului 086, aflat la acest moment în dezbatere publică.

Persoanele care aplică opțional regimul de plată defalcată a TVA beneficiază de următoarele facilități de natură fiscală:

- o reducere cu 5% a impozitului pe profit/pe veniturile microîntreprinderilor aferent trimestrului IV al anului fiscal 2017;
- anularea penalităților de întârziere aferente obligațiilor fiscale principale reprezentând TVA, restante la 30 septembrie 2017, inclusiv.

Facilitatea privind anularea penalităților de întârziere se acordă dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- toate obligațiile fiscale principale reprezentând TVA, restante la data de 30 septembrie 2017, inclusiv, precum și cele stabilite prin decizii de impunere comunicate până la data de 30 septembrie 2017, cu termen de plată după această dată, se sting prin orice modalitate prevăzută de Codul de procedură fiscală, până la data de 21 decembrie 2017, inclusiv;
- dobânzile aferente obligațiilor fiscale prevăzute la lit. a) stabilite prin decizii comunicate până la data stingerii obligațiilor fiscale principale se sting prin orice modalitate prevăzută de Codul de procedură fiscală, până la data de 21 decembrie 2017, inclusiv;
- sunt stinse până la data de 21 decembrie 2017, inclusiv, toate obligațiile fiscale principale reprezentând TVA cu termene de plată cuprinse între data de 1 octombrie 2017 și 21 decembrie 2017, inclusiv;
- contribuabilul are depuse toate declarațiile fiscale, potrivit vectorului fiscal, până la data de 31 decembrie 2017. Această condiție se consideră îndeplinită și în cazul în care, pentru perioadele în care nu s-au depus declarații fiscale, obligațiile fiscale au fost

stabilite, prin decizie, de către organul fiscal central;

- contribuabilul depune notificarea la organul fiscal central, dar nu mai târziu de data de 31 decembrie 2017, inclusiv, sub sancțiunea decăderii.

Pentru contribuabilii care aplică opțional sistemul de plată defalcată a TVA și au notificat organul fiscal central sunt relevante următoarele prevederi:

- penalitățile de întârziere care pot face obiectul anulării se amână la plată în vederea anulării. În acest caz, organul fiscal central emite decizie de amânare la plată a penalităților de întârziere aferente obligațiilor fiscale principale reprezentând TVA;
- procedura de executare silită nu începe sau se suspendă, după caz, pentru penalitățile de întârziere amânate la plată potrivit lit. a) de mai sus;
- penalitățile de întârziere amânate la plată potrivit lit. a) nu se sting până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv.

Valabilitatea deciziei de amânare la plată a penalităților de întârziere aferente obligațiilor fiscale principale reprezentând TVA expiră în oricare din următoarele situații:

- la data emiterii deciziei de anulare a penalităților de întârziere, dacă sunt îndeplinite condițiile amintite mai sus;
- la data de 31 ianuarie 2018, în cazul în care contribuabilul nu respectă condițiile de acordare a facilității fiscale. În această situație se repun în sarcina contribuabilului penalitățile de întârziere amânate la plată.

Următoare obligații nu sunt considerate obligații fiscale

principale reprezentând TVA restante la 30 septembrie 2017:

- obligațiile fiscale principale reprezentând TVA pentru care s-au acordat și sunt în derulare la data de 30 septembrie 2017 înlesniri la plată (eșalonări, amânări la plata obligațiilor fiscale, scutiri sau reduceri de majorări de întârziere), potrivit legii;
- obligațiile fiscale principale reprezentând TVA stabilite în acte administrative a căror executare este suspendată în condițiile legii, la data de 30 septembrie 2017 (contribuabilul fiind obligat să renunțe la suspendare, pentru a putea accesa facilitatea).

Prin excepție de la regula de mai sus, s-a instituit posibilitatea de a beneficia de aceste facilități inclusiv pentru contribuabilii care la data de 30 septembrie 2017 beneficiază de eșalonarea la plată inclusiv a obligațiilor fiscale principale reprezentând TVA, precum și pentru cei care obțin eșalonarea în perioada cuprinsă între 1 octombrie 2017 și 31 decembrie 2017.

Aceștia pot beneficia de anularea penalităților de întârziere, dacă îndeplinesc condițiile de acordare a facilității, dar doresc și menținerea eșalonării la plată.

Facilitatea va consta în anularea penalităților eșalonate aferente TVA în măsura în care contribuabilul achită, până la data de 21 decembrie 2017 inclusiv, debitul principal reprezentând TVA și dobânzile ce au făcut obiectul eșalonării. Pentru acest contribuabil eșalonarea se va menține pentru celelalte tipuri de obligații fiscale supuse eșalonării.

Contribuabilii care, la data de 31 decembrie 2017, inclusiv, au cereri de rambursare în curs de soluționare pentru care organul fiscal central respinge total sau parțial rambursarea beneficiază de anularea penalităților de întârziere dacă achită obligațiile de plată de care depinde anularea, nestinse prin compensare cu sumele individualizate în cererea de

rambursare, în 30 de zile de la data comunicării deciziei prin care se respinge rambursarea.

Pentru clarificarea și detalierea aspectelor menționate anterior, urmează a se emite prin ordin al ministrului finanțelor publice procedura de aplicare a facilităților fiscale cu privire la anularea penalităților, precum și un ordin ANAF care să reglementeze procedurile ce privesc unitățile bancare și de trezorerie, în a căror competență cade administrarea conturilor specifice de TVA.

Tendențe privind leadership-ul de business în 2017

Leadership-ul este o temă centrală în lumea de business. Definiția acestuia evoluează. Stilistica practicării lui asemenea. Modelele cunoscute publicului se asociază marilor succese, trasează tipologii ce se doresc replicate și uneori stau la baza tendințelor într-ale conducerii.

Development Dimensions International arată într-un studiu realizat pe un eșantion de 1500 de lideri de companii globale care sunt cele trei arii de business pentru care aceștia sunt cel mai bine pregătiți: construirea parteneriatelor strategice (59%), cultivarea unei culturi organizaționale centrate pe client (56%), asigurarea implementării strategiei (51%). Pe de altă parte, cele trei arii de business pentru care liderii sunt cel mai puțin pregătiți în prezent sunt următoarele: dezvoltarea talentelor în organizație (30%), construirea unei culturi centrate pe excelență (29%), transformarea culturii organizaționale (27%).

Alte studii recente realizate de diverse organizații și

companii de consultanță identifică următoarele tendințe în leadership:

– **Flexibilitatea** – Rezultatele studiului realizat de **Institutul de leadership și management** din SUA arată că una dintre principalele caracteristici ale liderului este flexibilitatea. Ca să reușească, cei care conduc, vor fi nevoiți să fie agili, deschiși la diversitate culturală și la tehnologie. Astfel vor putea să răspundă ritmului accelerat de schimbare din mediul de business. Dincolo de crearea de noi produse și servicii, o companie are nevoie să se reinventeze. Capacitatea liderilor de a crea arhitectura organizațională care să facă față schimbării cere flexibilitate, agilitate și inovație. **Viitorul este al liderilor care gestionează complexitatea mediului de business, fac redesign de organizație, dezvoltă agilitate operațională pentru implementarea schimbării și coordonează implementarea strategiei.**

– **Dezvoltarea personală pe verticală** – Scopul acesteia nu este să adauge noi abilități sau cunoștințe, ci să cultive mintea liderului. Dacă dezvoltarea pe orizontală se referă la abilități tehnice (utilizarea noilor instrumente și dobândirea de competențe), dezvoltarea pe verticală se referă la actualizarea sau schimbarea cadrului de referință mental și a modelelor de gândire ale liderului (prin design thinking, meta-cogniție, coaching, control emoțional, orientarea atenției, intuiție, comunicarea avansată). Cele două nu se înlocuiesc una pe alta ci se completează. **Liderul are nevoie de înțelepciunea de a alege strategiile potrivite (dezvoltarea verticală) precum și abilitățile tehnice și experiența de a le implementa (dezvoltarea orizontală).**

– **Gestionarea matricei conducerii** – Potrivit raportului Deloitte **Human capital trends**, matricele și ierarhiile anilor '80 nu mai funcționează. Ca să conducă companii competitive, liderii au nevoie de colegi care, nu doar să-și conducă echipele, ci să lucreze și să colaboreze transversal cu alte

echipe. Este diferența între a forma o echipă și a lucra în echipă. **Abilitățile și dorința angajaților de mâine de a lucra pe rând în mai multe departamente cere un nou tip de leadership, de training și un nou tip de expertiză, care sunt incompatibile cu modelele ierarhice de ieri.**

– **Creșterea investiției în capitalul uman** – Potrivit raportului **Governance Studies Brookings**, începând cu 2025 generația Y (alcătuită din cei născuți între 1982-1993) va reprezenta 75% din totalul forței de muncă la nivel global. **World Economic Forum** arată că pentru această generație un factor principal de motivație îl reprezintă oportunitățile de training/dezvoltare personală. Din acest punct de vedere **tendința la nivel de leadership este să crească investiția în mentorat. Cu ajutorul mentoratului, vom putea vorbi și despre date de people analytics relevante pentru construirea unor obiceiuri profesionale sănătoase și promovarea angajaților.**

– **Centrarea pe consumator** – Aici accentul cade pe structurarea strategiilor și tacticilor în jurul clientului. Aceasta înseamnă alinierea bugetelor anuale la procesele de planificare. Alinierea activităților la ROI și obiectivele de business cu influență asupra experienței consumatorului. Aprobarea bugetelor și urmărirea execuției lor centrate pe consumator a devenit decisiv pentru leadership. Retenția, loialitatea și recomandarea consumatorului contează pentru conducere, de ele depind performanța companiei. **Prin eliminarea limitelor funcționale ale departamentelor, fluidizarea comunicării și luarea deciziilor rapide corelate cu feed-back-ul consumatorului liderii dau semnalul centrării pe consumator.**

Pe măsură ce companiile se confruntă cu schimbări accelerate liderii vor fi nevoiți să vadă tendințele nu doar ale economiei sau ale tehnologiei, dar chiar și ale activității de conducere. Liderii de astăzi au nevoie să-și investească energia și priceperea ca să actualizeze continuu compania. Pentru a face acest lucru, ar trebui să gestioneze cele mai

noi tendințe ca să-și îndeplinească misiunea și să genereze valoare pentru factorii implicați, de la clienți și angajați la acționari și comunitate.

Autor: Constantin Măgdălina, Expert, Tendințe și Tehnologii Emergente

0UG. 23/2017 privind plata defalcată a TVA

Ce persoane sunt obligate să aplice sistemul de plată defalcată a TVA?

Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, precum și instituțiile publice înregistrate în scopuri de TVA vor avea obligația, de la 1 ianuarie 2018, de a deschide și utiliza cel puțin un cont de TVA pentru încasarea și plata TVA. Conturile de TVA se deschid în lei și, după caz, în valută.

Persoanele impozabile și instituțiile publice, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate în scopuri de TVA, au obligația să plătească TVA aferente achizițiilor de bunuri/servicii în contul de TVA al furnizorului.

Prin excepție, persoanele impozabile care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA nu au obligația să plătească contravaloarea TVA aferentă achizițiilor de bunuri și servicii efectuate în contul de TVA al furnizorului.

Ce presupune mecanismul privind plata defalcată a TVA?

Mecanismul privind plata defalcată a TVA, cunoscut și sub denumirea split TVA, prezintă următoarele particularități:

- Se aplică pentru toate operațiunile taxabile din punct de vedere al TVA, pentru care locul livrării/prestării se consideră a fi în România;
- Conturile de TVA se deschid la unități ale Trezoreriei Statului sau la instituții de credit, iar structura contului IBAN trebuie să conțină șirul de caractere "TVA" și atributul "RO";
- Conturile deschise la Trezoreria Statului se publică pe pagina Ministerului Finanțelor publice, nu sunt purtătoare de dobândă, iar costurile aferente deschiderii și comisioanele bancare se suportă de la bugetul trezoreriei, fără a fi percepute de la titularii de cont;
- În cazul în care furnizorii/prestatorii nu au comunicat contul de TVA beneficiarilor, aceștia din urmă au obligația să plătească suma reprezentând TVA în contul de TVA al furnizorului deschis la Trezoreria Statului;
- În cazul plăților parțiale a contravalorii bunurilor/serviciilor achiziționate, precum și în cazul unui avans, TVA care se plătește în contul de TVA al furnizorului se determină prin utilizarea procedurii sutei mărite, aplicabil în funcție de cota de impozitare aferentă. Beneficiarii care plătesc parțial o factură în care sunt înscrise operațiuni supuse mai multor cote de TVA și/sau mai multor regimuri de impozitare sunt obligați să aloce sumele plătite cu prioritate pentru operațiunile supuse regimului normal de taxare, în ordinea descrescătoare a cotelor;
- Rambursarea sumelor negative de TVA cuprinse în deconturi cu opțiune de rambursare se efectuează în alt cont decât contul de TVA, cu excepția cazului în care titularul solicită rambursarea în contul de TVA;
- Obligația de a vira în contul de TVA propriu, în termen de maximum 7 zile lucrătoare, a TVA aferentă încasărilor cu cardurile de credit/debit sau a substitutelor de numerar, precum și a diferenței între TVA aferentă încasărilor în numerar și TVA aferentă plăților în

numerar efectuate într-o zi. În același termen se virează și TVA aferentă facturilor emise înainte de data de 1 ianuarie 2018 sau, după caz, înainte de data de la care aplică opțional plata defalcată a TVA;

- În cazul creanțelor cesionate, cesionarul are obligația să plătească în contul de TVA al furnizorului cedent valoarea TVA din factura care face obiectul cesiunii. În situația în care suma încasată de la cesionar este inferioară TVA din factura care face obiectul cesiunii, la data încasării acestei sume, furnizorul virează diferența în contul de TVA propriu.

Ce sume se încasează în conturile de TVA?

În conturile de TVA se încasează sume precum:

- TVA încasată aferentă livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii, inclusiv TVA aferentă avansurilor;
- sume reprezentând TVA aferentă încasărilor cu numerar sau prin card bancar;
- sume transferate din alte conturi de TVA;
- sume rezultate ca urmare a unor corecții de erori materiale;
- sume încasate ca urmare a corectării
- facturilor sau ca urmare a ajustării bazei de impozitare a TVA;
- sume reprezentând TVA decontate între membrii grupului fiscal unic;
- dobânda aferentă contului de TVA, acordată de instituția de credit.

Ce plăți sunt permise din conturile de TVA?

Din conturile de TVA se pot face plăți de tipul celor detaliate mai jos, iar retragerile de numerar sunt interzise:

- TVA achitată în contul de TVA al furnizorului;
- TVA achitată la buget;
- sume transferate într-un alt cont de TVA deschis de

- titularul contului;
- sume rezultate ca urmare a unor corecții de erori materiale *);
 - sume rezultate ca urmare a corectării facturilor sau ca urmare a ajustării bazei de impozitare a TVA, pentru care restituirea se realizează într-un alt cont de TVA *);
 - sume reprezentând TVA decontate între membrii grupului;
 - sume transferate în contul curent al titularului deschis la aceeași instituție de credit sau în cont de disponibil distinct de la aceeași unitate a trezorerie *);
 - comisioanele aferente contului de TVA percepute de instituția de credit.

*) Astfel de debitări se vor efectua în urma verificării realizate de organul fiscal, transferul urmând a se aproba în 3 zile lucrătoare de la depunerea cererii.

Ce operațiuni nu sunt supuse mecanismului de plată defalcată a TVA?

Pentru următoarele operațiuni nu se aplică sistemul de plată defalcată a TVA:

- Operațiuni pentru care beneficiarul este persoana obligată la plata taxei;
- Operațiuni supuse regimurilor speciale aplicabile microîntreprinderilor, agențiilor de turism, bunurilor second-hand, pentru aurul din investiții, pentru servicii electronice sau regimului special pentru agricultori

De când se aplică split TVA?

Plata defalcată a TVA se aplică în mod obligatoriu începând cu data de **1 ianuarie 2018**, însă prin excepție persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA pot opta pentru aplicarea acestui mecanism începând cu data de 1 octombrie

2017, beneficiind de anumite avantaje fiscale.

Organul fiscal înființează "Registrul persoanelor ce aplica plata defalcată a TVA", iar persoanele ce au optat pentru acest sistem vor aplica plata defalcată a TVA începând cu ziua următoare celei în care au fost înscrise în acest registru.

Care sunt facilitățile pentru aplicarea anticipată?

Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care optează pentru plata defalcată a TVA în perioada **1 octombrie – 31 decembrie 2017** beneficiază de următoarele facilități:

- 0 reducere cu 5% a impozitului pe profit/pe veniturile microîntreprinderilor aferent trimestrului IV al anului fiscal 2017;
- Anularea penalităților de întârziere aferente obligațiilor fiscale principale reprezentând TVA, restante la 30 septembrie 2017, inclusiv, dacă sunt îndeplinite anumite condiții prevăzute expres în lege.

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor:

Actul normativ stabilește expres care fapte constituie contravenție, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții ca, potrivit legii, să fie considerate infracțiuni, precum și sancțiunile aplicabile. Acestea pot avea valori semnificative. Cu titlu exemplificativ amintim:

- Plata TVA către furnizori/prestatori aferentă achizițiilor de bunuri/servicii în alt cont decât contul de TVA al furnizorului, dacă nu se realizează corecția plății în termen de 7 zile. Contravenția se sancționează cu o penalitate de 0,06%/zi din suma plătită eronat;
- Plata TVA într-un alt cont al furnizorului decât cel de TVA, dacă eroarea nu este corectată în maximum 30 de zile. Contravenția se sancționează cu o amendă egală cu 50% din suma reprezentând TVA plătită eronat în alt cont decât contul de TVA al furnizorului/prestatorului;

